

Een menigte staat om Jezus heen en luistert. Iemand heeft vertrouwen in hem gekregen en vraagt met de beste bedoelingen of Jezus niet kan bemiddelen tussen hem en zijn broer over de erfenis. 'Man, wie heeft mij tot bemiddelaar of rechter over u beiden aangesteld?' Jezus stoot de man bruusk van zich af. Hij wil niets met hem te maken hebben. Niet met de man, en niet met wat de man bezig houdt.

Waarom doet Jezus dat?

Het antwoord maken we op uit het vervolg van het verhaal. Jezus waarschuwt voor hebzucht. Een van de zeven hoofdzonden. Het verhaal is eeuwenlang gebruikt om ons de morele les te lezen en ons op het juiste pad te brengen en houden. Maar het Griekse woord dat met 'hebzucht' wordt vertaald, kun je ook vertalen met 'meer willen hebben dan je nodig hebt'. Dat klinkt al anders. Hebzucht is: de rijke man is al rijk maar wil nog rijker worden. Maar Jezus zegt dat de man rijk is om te onderstrepen dat de man al meer dan genoeg heeft. Meer dan nodig is.

En ja, we denken ook dat er veel levenswijsheid verborgen is in het evangelie. 'Nog deze nacht komt men je leven van je opeisen'. U weet wel, de dood komt als een dief in de nacht. Een waar en wijs woord van Jezus. Met deugd en wijsheid kom je door het leven.

Ondertussen zijn we het antwoord vergeten dat Jezus de man uit de menigte geeft: 'Man, wie heeft mij tot bemiddelaar over u aangesteld?' Hij zegt niet tegen de man: 'Verdorie nog aan toe, wees toch niet zo hebzuchtig en denk niet constant aan die erfenis'. En hij zegt ook niet: 'Jij arme kerel, morgen ben je misschien wel dood, wat heb je dan nog aan je erfenis'. Nee, hij zegt: 'Weg met jou, ik wil niks met je te maken hebben'.

In ons land polderen wij heel wat met elkaar af. Hele legers van mediators, juristen, bewindvoerders, advocaten, notarissen, psychologen, diplomaten, politici, coaches, rechters, kinderrechters, reclasseringsambtenaren, jongerenwerkers, maatschappelijk werkers, schuldhulpverleners, noem ze maar op. Mooi dat ze er zijn. Zij maken onze samenleving humaan en zorgen dat we elkaar niet de koppen inslaan.

Een erfenis wordt dankzij een advocaat goed verdeeld zonder dat er ruzie komt en familieleden elkaar het licht in de ogen niet meer gunnen. Prima zo.

Een echtscheiding wordt geen vechtscheiding dankzij een mediator zodat de pijn beperkt blijft en de kinderen niet het slachtoffer worden. Prima zo.

Een diepe wrok uit de kindertijd wordt in een therapie geheeld en de relatie met de ouders hersteld. Prima zo.

Je huis brandt af, en de verzekering betaalt zodat je niet helemaal aan de grond komt te zitten. Prima zo.

Iemand blijft niet levenslang op schulden zitten dankzij een bewindvoerder die de zaken voor hem regelt. Prima zo.

Diep in ons hart zijn we best een beetje trots op onze samenleving. Humaan en met oog voor ieders belangen. We hebben het goed voor elkaar. Er mag een hoop verkeerd zijn in de wereld en er is een hoop te verbeteren. Maar dat komt wel, als we maar verder gaan op de ingeslagen weg en het nog beter voor elkaar krijgen.

Maar dan komt Jezus en zegt dat hij er niets mee te maken wil hebben. Hij is voor iets anders gezonden en gekomen. Niet om ruzies te beslechten. Niet om relaties te herstellen. Niet om de schatten die we verzamelen, eerlijk te verdelen. Voor dat alles hebben we Jezus niet nodig, dat kan ook zonder Jezus, en misschien zelfs beter zonder Jezus. We zien het om ons heen. Prima zo.

Maar waarvoor is Jezus dán gekomen? Wat voegt hij toe? Als wij als christenen op die vraag geen antwoord hebben, hoe kunnen we dan verwachten dat anderen nog een boodschap hebben aan de

boodschap van Jezus? Maar weten wij het antwoord? Het christendom is verdwenen in onze samenleving – verdamppt. Dat komt niet door seksueel misbruik in de kerk, of door de communicatieve blunders van bisschoppen, of doordat de vrouw in het ambt nog steeds onbespreekbaar is. Het komt ook niet doordat men in de samenleving niet meer weet wie Jezus was en wat zijn boodschap is. Het komt doordat wij het zelf niet meer weten.

De man uit de menigte zal na Jezus' antwoord stilletjes zijn afgedropen en bij zichzelf hebben gedacht: 'Die Jezus kan me de pot op, ik ga naar een advocaat, daar heb ik tenminste wat aan'. Wij hebben ons omringd met mensen waar we wat aan hebben. Maar wat hebben we aan Jezus? Wat betekent Hij voor ons wat anderen niet voor ons kunnen betekenen? Waarvoor is Hij gekomen?